

DECIZIA nr. 94/27.02.2018

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică **X**,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr.52590/23.11.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată de către Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice cu adresa nr.X/23.11.2017, înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. X/23.11.2017, cu privire la contestația formulată de către persoana fizică X, CNP X, cu domiciliul în Str. X, nr.X, bl.X, sc.X, ap.X, Sector 4, București.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice sub nr. C/16.11.2017 îl constituie Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.MBS4-AIFD/06.10.2017, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.MBS4-AIF-R/06.10.2017 de către Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice – Activitatea de Inspecție Fiscală, comunicată sub semnătură de primire în data de 11.10.2017, prin care s-au stabilit în sarcina persoanei fizice X următoarele:

- S lei impozit pe venit aferent anului 2014;
- X lei pierdere fiscală aferentă anului 2015;
- X lei pierdere fiscală aferentă anului 2016;
- S1lei contribuție de asigurări sociale de sănătate.

Contribuabila contestă următoarele obligații fiscale:

- TVA S3 lei;
- Impozit pe venit S lei;
- CASS S1lei

Având în vedere, condițiile prevăzute de art.268, art. 269, art. 270, art. 272 alin.(1) și alin.(2) din Codul de procedură fiscală, aprobată prin Legea nr. 207/2015, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de persoana fizică **X**.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea contestației.

I. Prin adresa înregistrată la Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice sub nr.C/16.11.2017 persoana fizică X contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.MBS4-AIF D/06.10.2017, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.MBS4-AIF-R/06.10.2017 de către Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice – Activitatea de Inspecție Fiscală.

Contribuabila susține că societatea S.C. F S.R.L. a fost obligată la plata TVA privind aceleași sume și aceleași tranzacții, astfel este imposibil de reținut TVA atât de la o persoană juridică, cât și de la o persoană fizică, persoana juridică fiind cea obligată la plata TVA.

Contribuabila susține că obligația de plată cu titlu de impozit trebuie recalculată întrucât, obligația stabilită prin decizia de impunere reprezintă impozitul la întreaga

valoare și nu la profitul efectiv realizat din tranzacțiile respective. De asemenea, contribuabila menționează că aceleași considerente trebuie avute în vedere și în cazul obligației de plată cu titlu de CASS, urmând să fie calculat la profitul realizat și nu la întreaga sumă tranzacționată.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Sector 4 a Finanțelor Publice au efectuat inspecția fiscală generală la persoana fizică X pentru perioada 01.01.2015-31.12.2016 pentru impozit pe venit și contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate și pentru perioada 01.01.2015-31.03.2016 pentru TVA.

Constatările inspecției au fost consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. MBS4_AIF-R/29.11.2017, iar în baza acestora au fost emise decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice nr. MBS4-AIF-D1/06.10.2017 prin care s-a stabilit TVA de plată în sumă de S3 lei și decizia de impunere privind modificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale nr. MBS4-AIF-D/06.10.2017 prin care s-a stabilit impozit pe venit în suma de S lei, pierdere fiscală în suma de X lei și CASS în suma de S1 lei.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile persoanei impozabile contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

3.1. Referitor la debitul suplimentar în sumă totală de X lei, reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar în sumă de S lei și CASS în sumă de S1 lei.

Cauza supusă soluționării este dacă persoana fizică X datorează impozit pe venit în sumă de S lei și contribuția de asigurări sociale de sănătate în sumă de S1lei stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Sector 4 a Finanțelor Publice, în condițiile în care aceasta a obținut venituri comerciale din fapte de comerț nedeclarate, iar argumentele prezentate nu sunt de natura să infirme constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada verificată persoana fizică X a desfășurat fapte de comerț cu autoturisme în vederea revânzării, considerate venituri comerciale care fac parte din categoria veniturilor din activități independente, ce sunt supuse impozitului pe venit, fără a-și îndeplini obligațiile de autorizare, înregistrare, declarare și plată a obligațiilor fiscale.

Organele de inspecție fiscală au stabilit pentru persoana fizică X impozit pe venit din activități independente în sumă de S lei aferent anului 2014, în baza prevederilor art.41 alin.(1), art.43 alin.(1) lit.a), art.46 alin.(1), art.48 alin.(2) lit.a) și alin.(4) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Titlul III Cap.II pct.18, pct.19 și pct.21 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, pct.21 lit.c), art.74 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală și art.1 alin.(1) și alin.(3) din OMFP nr.3389/03.11.2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere.

Aferent venitului din activități independente obținut de persoana fizică X, organele de inspecție fiscală au stabilit pentru perioada 01.01.2014 – 31.12.2014 contribuția de asigurări sociale de sănătate în sumă de S1lei, în baza prevederilor

art.296¹⁸, art.296²¹, art.296²², art.296²⁵ și art.296²⁶ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.6 alin.(1), art.11 alin.(1), (2), (3), art.27 alin.(1), (2), (3) din Legea nr.263/2010 și art.257 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății cu modificările și completările ulterioare.

În drept, în materia impozitului pe venit din activități independente sunt aplicabile prevederile art.7, alin.(1) pct.4, art.39 lit.a), art.40 alin.(1) lit.1), art.41 lit. a), art.46 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc că:

“Art. 7 - 4. activitate independentă - orice activitate desfășurată cu regularitate de către o persoană fizică, alta decât o activitate dependentă;

[...]

Art. 39 - Următoarele persoane datorează plata impozitului conform prezentului titlu și sunt numite în continuare contribuabili:

a) persoanele fizice rezidente;

[...]

Art. 40 - (1) Impozitul prevăzut în prezentul titlu, denumit în continuare **impozit pe venit, se aplică următoarelor venituri:**

a) în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României;

[...]

Art. 41 - Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

a) venituri din activități independente, definite conform art. 46;

[...]

Art. 46 - (1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii”.

Din prevederile legale invocate se reține că se supun impozitului pe veniturile din activități independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual.

Totodată, exercitarea unei activități independente presupune desfășurarea acesteia în mod obișnuit, pe cont propriu și urmărind un scop lucrativ, iar printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente se regăsește libera alegere a desfășurării activității, a programului de lucru și a locului de desfășurare a activității, riscul pe care și-l asuma întreprinzătorul, activitatea se desfășoară pentru mai mulți clienți, activitatea se poate desfășura nu numai direct, ci și cu personalul angajat de întreprinzători în condițiile legii.

Totodată, în speță sunt aplicabile și prevederile art.83 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în anul 2014, precizează că:

“Art. 83 - (1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierdere distribuită din asociere”.

Din prevederile legale invocate se reține că persoana fizică avea obligația declarării veniturilor obținute din desfășurarea activității de comerț cu autovehicule.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Din analiza documentelor transmise cu adresa nr.A-AFR X/22.06.2016 de către Direcția Regională Antifraudă Fiscală București, respectiv contracte de vânzare-cumpărare a unor autovehicule încheiate între societatea F S.R.L. în calitate de vânzător și doamna X în calitate de cumpărător, în perioada 01.01.2014 – 31.12.2014, rezultă că persoana fizică X a realizat venituri din activități independente pentru care datorează impozit pe venit în cotă de 16% în conformitate cu prevederile art.43 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Persoana fizică X a înregistrat în perioada 01.01.2014-31.12.2014 venituri și cheltuieli pentru care organul fiscal a acordat dreptul de deducere în baza documentele justificative depuse de aceasta, după cum urmează:

Pentru anul 2014 :

- X lei - reprezentând venitul brut estimat rezultat din 3 contracte de vânzare-cumpărare pentru care contribuabila nu a prezentat documentele de vânzare, organul de inspecție fiscală a procedat la stabilirea bazei de impunere prin estimarea veniturilor aferente achizițiilor de mijloace de transport, conform prevederilor art.74 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală și ale art.1 alin.(1) și alin.(3) din OMFP nr.3389/03.11.2011, privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere. Din Raportul de inspecție fiscală nr.MBS4-AIF-R/06.10.2017 rezultă faptul că suma de X lei a fost efectiv încasată în luna decembrie, în zilele de 08, 18 și 11;

- X lei - reprezentând cheltuielile pentru care organele de inspecție fiscală au dat drept de deducere, în baza facturii de achiziție pentru 1 autovehicul second-hand , conform factură nr.X, încheiată în 17.12.2014.

Astfel, se reține că persoana fizică X a înregistrat în anul 2014 venituri brute din activitatea de revânzarea a 3 autovehicule second hand în sumă de X lei, prezentând pentru o parte din tranzacții documente justificative, respectiv factura fiscală în care contribuabila are calitatea de cumpărător nr.X din data de 17.12.2014 și facturile fiscale nr.X/07.01.2015 și nr.X/14.01.2015, organele fiscale de inspecție acordând dreptul de deducere pentru suma de X lei, pentru anul 2014.

Referitor la argumentul contestatarii privind că suma la care a fost obligată prin decizia de impunere reprezintă impozitul la întreaga valoare și nu la profitul efectiv, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației având în vedere că organul de inspecție fiscală a acordat drept de deducere pentru cheltuieli în sumă

totală X lei, pentru perioada 2014-2016, rezultând astfel un impozit pe venit în sumă de S lei pentru anul 2014, pierdere fiscală în sumă de X lei pentru anul 2015 și pentru anul 2016 pierdere fiscală în sumă de X lei. Se reține faptul că deși pentru anii 2015 – 2016 i s-a stabilit pierdere fiscală, contestatara nu face contestație și împotriva pierderii fiscale.

Pentru veniturile încasate în anul 2014 în sumă de X lei, pentru realizarea cărora persoana fizică X a efectuat cheltuieli de achiziție bunuri, respectiv cumpărare de autovehicule destinate revânzării, pentru care organele de inspecție fiscală au acordat drept de deducere la suma de X lei reprezentând cheltuieli deductibile, aceasta datorează impozit pe venit în suma de S lei.

Luând în considerare prevederile legale invocate precum și documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că pentru anul 2014, persoana fizică X datorează un impozit pe venit în sumă de S lei, stabilit prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite de în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.MBS4-AIF-D/06.10.2017.

În drept, în materia contribuției de asigurări sociale de sănătate sunt aplicabile prevederile art.85 și art.110 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 85 - Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

Art. 110 - Colectarea creanțelor fiscale

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere;”

coroborat cu pct.107.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“107.1. Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;[...]

c) decizia prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente;[...].”

În ceea ce privește obligațiile de plată datorate, reprezentând taxe și impozite stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală, acestea se individualizează de către organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.

Totodată, în speță sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- art. 296²¹, alin. 1 și art. 296²² alin. 4 din Legea nr. 571/2003 privind

Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, după caz:

(..)

c) persoanele cu statut de persoană fizică autorizată să desfășoare activități economice;

Art. 296[^]22

“(4) Pentru persoanele prevăzute la art. 296[^]21 alin. (1) lit. f), baza de calcul al contribuțiilor sociale este venitul brut stabilit prin contractul încheiat între părți, diferența dintre venitul brut și cheltuiala deductibilă prevăzută la art. 50, venitul din asociere, valoarea comisioanelor sau onorariile stabilite potrivit legii în cazul expertizelor tehnice judiciare și extrajudiciare și orice alte venituri obținute, indiferent de denumirea acestora, pentru care se aplică reținerea la sursă a impozitului”.

Conform articolelor de lege invocate, se reține că persoanele care realizează venituri din activități independente au obligația de a plăti contribuții de asigurări sociale de sănătate.

Astfel, având în vedere prevederile legale invocate și documentele aflate la dosar, organul de soluționare reține că în mod legal, organele de inspecție fiscală au stabilit pentru anul un venit impozabil în sumă de X lei pentru care persoana fizică X datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate în sumă de S1lei.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că, în baza documentelor transmise cu adresa nr. A-AFR X/22.06.2016 de către Direcția Regională Antifraudă Fiscală București, respectiv contracte de vânzare-cumpărare a unor autovehicule încheiate între societatea F S.R.L. în calitate de vânzător și doamna X în calitate de cumpărător, prezentate în Raportul de inspecție fiscală nr.MBS4-AIF-R/06.10.2017, în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de verificare fiscală au stabilit în mod corect contribuțiile de asigurări sociale de sănătate în sumă de S1 lei, pentru perioada 01.01.2014 – 31.12.2014.

În speță sunt incidente și dispozițiile art.269 și art.276 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“Art. 269 - Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;**
- b) obiectul contestației;**
- c) motivele de fapt și de drept;**
- d) dovezile pe care se întemeiază;(...)”**

“Art. 276 - (1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.[...]

Față de cele prezentate și în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform

căroră „(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă” coroborate cu prevederilor pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd „11.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

a) *neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru impozitul pe venit în sumă de **S lei** și contribuția de asigurări sociale de sănătate în sumă de **S1 lei**.

3.2. Referitor la TVA în sumă de S3 lei

Cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate pronunța asupra TVA în sumă de S3 lei în condițiile în care această sumă nu face obiectul deciziei de impunere contestată.

În fapt, prin contestația depusă doamna X se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.MBS4-AIFD/06.10.2017, precizând ca sumă contestată și suma de S3 lei reprezentând TVA.

În consecință, prin adresa nr.X/11.12.2017 transmisă prin poștă și confirmată de primire în data 13.12.2017, Serviciul soluționare contestații 2 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București i-a făcut cunoscut doamnei X prevederile art.93, art.268 și art.269 din Codul de procedură fiscală, aprobat prin Legea nr.207/20.07.2015, și i-a solicitat să precizeze cu claritate dacă înțelege să conteste și decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.MBS4-AIF-D1/06.10.2017, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.MBS4-AIF-R/06.10.2017 de către Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice – Activitatea de Inspecție Fiscală, prin care s-au stabilit obligații suplimentare de plată reprezentând TVA în sumă de S3 lei.

Până la data prezentei doamna X **nu s-a conformat solicitării organului de soluționare a contestației, de a preciza dacă înțelege** să conteste și decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.MBS4-AIF-D1/06.10.2017, prin care s-au stabilit obligații suplimentare de plată reprezentând TVA în sumă de S3 lei.

În drept, dispozițiile art. 268 alin.(1) și art.269 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, in vigoare începând cu data de 01.01.2016 prevad:

“Art. 268 -(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

“Art. 269 - (1) Contestația se formulează scris și va cuprinde:

- a) *datele de identificare a contestatorului;*
- b) *obiectul contestației;***
- c) *motivele de fapt și de drept;*

- d) *dovezile pe care se întemeiază;*
e) *semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.*

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.

Se reține că organul de soluționare a contestației și-a exercitat rolul activ prevăzut de art.7 Cod procedură fiscală în sensul că prin adresa nr.X/11.12.2017, i s-a solicitat să precizeze cu claritate dacă înțelege să conteste și decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.MBS4-AIF-D1/06.10.2017, emisă în baza Raportului de inpecție fiscală nr.MBS4-AIF-R/06.10.2017, dar aceasta nu s-a conformat.

De asemenea, la pct. 11.1 lit. c) din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se precizează:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat”

În consecință, ținând cont de faptul ca doamna X contestă obligații fiscale care nu au fost stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.MBS4-AIFD/06.10.2017, care are la bază Raportul de inpecție fiscală nr.MBS4-AIF-R/06.10.2017 și având în vedere faptul că i s-a solicitat în mod expres să precizeze dacă înțelege să conteste și decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.MBS4-AIF-D1/06.10.2017, **se va respinge ca fiind fără obiect contestația formulată pentru TVA în sumă de S3 lei.**

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art.268, art. 269, art. 270, art. 272 alin.(1) si alin.(2) și art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala si pct.11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, se:

DECIDE:

1.Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de doamna X împotriva Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.MBS4-AIFD/06.10.2017, emisă în baza Raportului de inpecție fiscală nr.MBS4-AIF-R/06.10.2017 de către Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice – Activitatea de Inspecție Fiscală, prin care s-au stabilit în sarcina persoanei fizice X obligații suplimentare de plată în sumă totală de X lei, reprezentând:

- S lei impozit pe venit;
- S1lei contribuție de asigurări sociale de sănătate.

2. Respingerea ca fiind fără obiect a contestației formulate de doamna X împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.MBS4-AIF-D1/06.10.2017, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.MBS4-AIF-R/06.10.2017 de către Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice – Activitatea de Inspecție Fiscală, cu privire la TVA în sumă de S3 lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.